An. et vol. XXXXV 28 Septembris 1953 (Ser. II, v. XX) - N. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Spedizione in abbonamento postale - Gruppo III

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: Constitutiones Apostolicae, p. 529 - Litterae Apostolicae, p. 539 - Epistulae, p. 544 - Nuntius radiophonicus, p. 551.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: I, II, III, IV Decreta, p. 556. V Provisio Ecclesiarum, p. 560. VI Designatio Tribunalis pro appellatione, p. 562 - *S. C. de Propaganda Fide*: I. II Decreta, p. 562 - *S. C. Rituum*: I, II, III, IV, V Decreta reassumptionis causae pro canonizatione Beatorum, p. 564.

Acta Officiorum: *Segreteria di Stato*: Statuto della Pontificia Opera di Assistenza in Italia, p. 570.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M • DCCCC • LIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Editrice Vaticana

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 1300 — extra Italiam, Lib. 2000 vel $ 5

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 100 — extra Italiam, Lib. 190 vel $ 0,30

Libraria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quoticscumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXXV, n. 11 – 28 Septembris 1953)

ACTA PII PP. XII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE — PAG.

I. LULUABURGENSIS (Kabindaënsis). *Sanctae Ecclesiae.* – A Vicariatu Apostolico Luluaburgensi certa distrahitur regio quae in novum redigitur Vicariatum Apostolicum, « Kabindaënsem » appellandum. – 24 Martii 1953. 529

II. LULUABURGENSIS (Mwekaënsis). *Quae verba Christus.* – A Vicariatu Apostolico Luluaburgensi quaedam territoria distrahuntur, quibus nova Praefectura Apostolica erigitur « Mwekaënsis » appellanda. – 24 Martii 1953. 531

III. ALIWALENSIS (De Aar). *Nos, quibus.* – Aliwalensis dioecesis diviso territorio, nova Praefectura Apostolica « De Aar » constituitur. – 24 Martii 1953. 533

IV. GAROUENSIS. *Cum Christi.* – Praefectura Apostolica Garouensis ad gradum et dignitatem Apostolici Vicariatus evehitur. – 24 Martii 1953. 535

V. DANIAE (Hafniae). *Certiores facti.* – Apostolicus Vicariatus Daniae ad dioecesis dignitatem evehitur Hafniae nomine. – 29 Aprilis 1953. . . 537

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Sancti Andreae.* – Titulus ac privilegia Basilicae Minoris Ecclesiae Sublacensi Sancti Andreae conferuntur. – 14 Decembris 1952. 539

II. *Ab origine omnis.* – Beata Maria V., nomine « de los Lirios » invocata, oppidi « Alcoy », intra Valentinae Archidioecesis fines positi, Patrona Caelestis eligitur. – 19 Decembris 1952 540

III. « *Speciosa Narbo* ». – Ad dignitatem et honorem Basilicae Minoris evehitur ecclesia S. Pauli, Narbonensis Episcopi, in urbe Narbone et intra fines Carcassonensis dioecesis posita. – 29 Ianuarii 1953. 541

IV. *Quantum utilitatis.* – Internuntiatura Apostolica in Iraniano Imperio erigitur. – 2 Maii 1953. 542

V. *A Sancti Francisci Xaverii morte.* – Ad Exc̃mum P. D. Iosephum da Costa Nunes, Archiepiscopum Goanum et Damanensem Indiarumque Orientalium honoris causa Patriarcham: Aurea Rosa sedi Goanae et Damanensi, de evangelio propagato egregie meritae, tribuitur. — 30 Augusti 1953. 543

EPISTULAE

I. *Burlingtonensis.* – Ad Exc̃mum P. D. Eduardum Franciscum Ryan, Episcopum Burlingtonensem, primo exeunte saeculo ab eiusdem dioecesis constitutione. – 29 Iunii 1953. . . 544

II. *Comperimus sane.* – Ad Em̃um P. D. Augustum Alvarum tit. Sancti Angeli in Foro Piscario S. R. E. Presb. Cardinalem da Silva, Archiepiscopum Sancti Salvatoris in Brasilia, quem Legatum deligit ad Conventum Eucharisticum e tota natione Brasiliana indictum atque ad simulacro Nostrae Dominae de Nazareth in Basilica Urbis Belemensis de Pará coronam imponendam. – 9 Iulii 1953. 545

III. *Primo exeunte.* – Ad Exc̃mum P. D. Ioannem Iosephum Mitty, Archiepiscopum Sancti Francisci in California, primo expleto saeculo ab eadem Archidioecesi condita. – 20 Iulii 1953. 547

IV. *Quae hodie.* – Ad Exc̃mum P. D. Ioannem R. Mac Donald, Episcopum Antigonicensem ac Studiorum Universitatis Sancto Francisco Xaverio dicatae Cancellarium: saeculo impleto ab eadem Universitate condita. – 25 Iulii 1953 548

V. *Primo abeunte.* – Ad Em̃um P. D. Mauritium tit. Sanctae Mariae de Pace S. R. E. Presb. Cardinalem Feltin, Archiepiscopum Parisiensem, quem Legatum eligit ad sollemnia celebranda in memoriam primi abeuntis saeculi ab obitu Antonii Frederici Ozanam. – 8 Augusti 1953. . 550

NUNTIUS RADIOPHONICUS

Christifidelibus datus, ob VI Conventum Eucharisticum e tota Brasilia, in Urbe Belemensi de Pará coadunatis. – 15 Augusti 1953. 551

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Halifaxiensis.* – Decretum dismembrationis et Praefecturae Apostolicae Insularum Bermudarum erectionis. – 19 Februarii 1953. 556

II. *Savonensis et Naulensis.* – Decretum de Vicario Capitulari eligendo. – 25 Februarii 1953. 557

III. *Jarensis et Vicariatus Apostolici Calapensis.* – Decretum de mutatione finium. – 25 Martii 1953. 558

IV. *Auriensis et Tudensis.* – Decretum de dioecesium limitibus. – 14 Aprilis 1953. 559

V. Provisio Ecclesiarum. 560

VI. *Parentin. et Polen.* – Decretum. Designatio Tribunalis pro appellatione. – 20 Februarii 1953. 562

(*sequitur pag. III*)

An. et vol. XXXXV 28 Septembris 1953 (Ser. II, v. XX) - N. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

LULUABURGENSIS (KABINDAËNSIS)

A VICARIATU APOSTOLICO LULUABURGENSI CERTA DISTRAHITUR REGIO QUAE IN NOVUM REDIGITUR VICARIATUM APOSTOLICUM, « KABINDAËNSEM » APPELLANDUM.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Sanctae Ecclesiae rebus aptius consulere easdemque accommodatius administrare Nostrum esse censemus, qui a summo hominum Servatore christiana agmina suscepimus ad aeternam ducenda salutem, ut, quae omnigeno hostili turbentur incursu atque in universo prope terrarum orbe graviter periclitentur, per Nostras sollicitas curas firmiora obtineant praesidia ad laetam faustamque Christi deproperandam victoriam. Cum igitur a Luluaburgensi Apostolico Vicariatu, quippe qui in nimiam pateat latitudinem, certam visum sit distrahi regionem ut novus ex ea erigeretur Vicariatus, Nos, qui omnia probamus consilia quae Dei regno amplificando hisce in terris feliciter conducant, hoc quoque libenter admittendum putamus. Explorato igitur quid venerabilis Frater Petrus Sigismondi, Archiepiscopus titulo Neapolitanus in Pisidia atque in Congo Belgico et in Ruanda Urundi Apostolicus Delegatus, de hoc sentiret negotio, consilium audivimus venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Coetui Christiano Nomini Propagando praeposito-

rum ; et postquam rem quam diligentissime iudicavimus ac perpendimus, certa proinde scientia eorum quae sumus acturi et consensum pariter omnium sua interesse arbitrantium supplentes, de summa Nostra et apostolica potestate, qua omnibus praesidemus Ecclesiis, haec quae sequuntur decernimus atque statuimus. A Vicariatu Apostolico Luluaburgensi, sollertibus concredito curis Sodalium Congregationis ab Immaculato Deiparae Mariae Corde, totam excerpimus regionem quae ad orientem solem vergit et lambentibus fluminibus, quibus vulgo sunt nomina Sankuru, Mbujimayi (quod etiam dicitur Bushimaie) et Lomami, quasi cingitur ac denique missionalium stationum terminis circumscribitur, quae Saint Antoine, Saint Trudon, Katende et Tubeya appellantur quaeque hactenus ad Luluaburgensem Vicariatum pertinebant. Quam regionem in novum redigimus Vicariatum Apostolicum, *Kabindaënsem* appellandum. Cum praeterea multum addeceat hunc christianum gregem illis concredi viris, qui multum in eodem territorio iam allaboraverint ideoque bene indigenarum mores diuturno noverint usu, novum Kabindaënsem Vicariatum iisdem Sodalibus Congregationis ab Immaculato Corde Virginis Mariae regendum tradimus, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis nutum. Cui Vicariatui, quem nuper constituimus, eiusque pro tempore Praesulibus, omnia tribuimus iura et honores, quibus ceteri Vicariatus eorumque Praesules per terrarum orbem fruuntur; quos tamen volumus iis oneribus officiisque obstrictos, quibus ceteri onerantur. Ut autem ea quae Nostris hisce Litteris praecipimus efficiantur, eundem venerabilem Fratrem Petrum Sigismondi deligimus vel eum qui eo tempore, quo haec decreta ad rem adducentur, Delegationi in Congo Belgico ac Ruanda Urundi praeerit; cui propterea omnes necessarias atque opportunas ad id potestates tribuimus, cuilibet viro, si opus fuerit, subdelegandas, dummodo tamen aliquam in sacro sacerdotio obtineat dignitatem. Iubemus praeterea ut idem venerabilis Frater hoc confectum negotium in tabulas referat, quarum fide digna exempla ad S. Consilium Christianae Fidei Propagandae quam primum transmittet. Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est sedulo serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens, contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini propterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, aut typis impressis aut manu

exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Romae apud S. Petrum, die quarto et vicesimo mensis Martii, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo tertio, Pontificatus Nostri quinto decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI
S. Congr. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini
Cancellariam Apostolicam Regens

Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*
Silvius Sericano, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXXXVI, n. 42.

II

LULUABURGENSIS
(MWEKAËNSIS)

A VICARIATU APOSTOLICO LULUABURGENSI QUAEDAM TERRITORIA DISTRAHUNTUR, QUIBUS NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA ERIGITUR « MWEKAËNSIS » APPELLANDA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quae verba Christus, cum a mortuis surrexisset, locutus est Apostolis: « Euntes in mundum universum praedicate Evangelium omni creaturae » (Mc. 16, 15) Ecclesiae sanctae oneri sunt, ut omnium populorum animos rore ac lumine divinitus revelatae veritatis conspargat, ac tandem fiat unum ovile in universo terrarum orbe et unus pastor. Nos igitur, quos Deus voluit Beati Petri in Ecclesia regenda adire hereditatem, nihil de agendis rebus omittimus quae bonam spem afferant posse aptius Ecclesiae rebus vel regimini consuli. Cum propterea venerabilibus Fratribus Nostris Sacrae Congregationi Fidei Propagandae praepositis visum sit territoria Vicariatus Apostolici Luluaburgensis divi-

dere novamque ex divisa regione Apostolicam Praefecturam erigere, Nos eorum consilium probantes, post auditum venerabilem Fratrem Petrum Sigismondi, Archiepiscopum titulo Neapolitanum in Pisidia, eundemque in Congo Belgico et in Ruanda Urundi Apostolicum Delegatum; re bene considerata, ideoque certa scientia eorum quae acturi sumus; eorum insuper consensum supplentes qui aliquid iuris in hac re se arbitrentur habere; de Nostra summa et apostolica potestate haec quae sequuntur decernimus. Quae regio fluminibus Sankuru, Lombele, Lulua, Lele, Luele, Lueme et Kasai continetur atque finibus inter territoria civilia de Mweka, de Mimbelenge, de Demba comprehenditur, missionales stationes de Wweka, de Port-Franqui, de Kakenge, de Domiongo, de Mushenge, et de Bena-Tshiadi complectens, hanc a Vicariatu Apostolico Luluaburgensi distrahimus eamque in Praefecturae Apostolicae dignitatem elevamus *Mwekaënsem* appellandam. Quam, volentes aliquo modo meritum praemium retribuere Sodalibus Iosephitis Gerardimontensibus, qui magno labore de eodem Vicariatu bene sunt meriti, concredimus regendam, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis nutum. Huic modo erectae Praefecturae Apostolicae omnia iura, potestates, privilegia tribuimus, quae sunt omnium Praefecturarum Apostolicarum propria simulque onera et obligationes. Quae omnia, iura scilicet et onera, ad eius quoque Praesules pro tempore pertinebunt. Quae his Litteris decrevimus venerabilis Frater Petrus Sigismondi, in Congo Belgico et in Ruanda Urundi Apostolicus Delegatus, exsequenda curabit vel ille qui eo tempore quo res peragetur ei Delegationi praeerit, concessis rei gerendae iuribus, quae poterunt cuilibet viro subdelegari, dummodo in ecclesiastica dignitate constituto. Ei autem cui hoc negotium contigerit exsequendum onus iniungimus documenta exarandi eorumque fide digna exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae quam primum mittendi. Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est sedulo serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla cuiusvis generis contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis quavis praeditus auctoritate sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini propterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum praeferant viri in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides quae hisce haberetur si

ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum siquis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Romae, apud S. Petrum, die quarto et vicesimo mensis Martii, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo tertio, Pontificatus Nostri quinto decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI
S. Congr. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini
Cancellariam Apostolicam Regens

Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*
Silvius Sericano, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXXXVI, n. 44.

III

ALIWALENSIS
(DE AAR)

ALIWALENSIS DIOECESIS DIVISO TERRITORIO, NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE AAR » CONSTITUITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Nos, quibus gubernandae universae Ecclesiae est onus iniunctum, nihil dubitamus dioecesium administrationis aliquid immutare quotiens id egregiae spei documentum exhibeat posse rem christianam facilius et aptius incrementa capere. Cum igitur venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus e Consilio Fidei Propagandae perutile videatur Aliwalensis dioecesis territorium partiri ex eoque novam Praefecturam Apostolicam condere, Nos admissis precibus venerabilium Fratrum Martini Lucas, Archiepiscopi titulo Adulitani eiusdemque in Africa Meridionali olim Apostolici Delegati, ac Ioannis Lueck, Aliwalensis Episcopi; re attentissimo animo considerata, certaque igitur scientia eorum quae sumus acturi; eorum insuper consensum supplentes quorum ius est aliquod in hoc negotio; atque id quod Sacro Consilio Fidei Propagandae placuerit ratum habentes; de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine haec quae sequuntur statuimus. Ex dioecesi Aliwalensi, quae

est in Unione Africae Meridionalis sita quaeque est archidioecesi Capetownensi suffraganea, civiles districtus De Aar, Hopetown, Hanover, Middelburg, Britstown, Philipstown, Richmond, Colesberg distrahimus eosque in novam Praefecturam Apostolicam redigimus, « De Aar » appellandam atque sodalibus Congregationis Sacerdotum a S. Corde Iesu, Provinciae Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis, inibi iam sollerter allaborantibus, ad Nostrum tamen et huius Apostolicae Sedis nutum, concredendam. Cui modo erectae Praefecturae Apostolicae sive iura, honores, potestates sive onera et obligationes eadem erunt, quae ad ceteras Praefecturas Apostolicas pertinent. Quod idem est de eius Praesulibus pro tempore dicendum. Quae autem per has Litteras a Nobis statuta sunt Apostolicus Delegatus in Africa Meridionali exsequenda curabit, vel ille qui eo tempore quo haec decreta exsecutioni mandabuntur illi Delegationi praeerit. Ei vero qui rem perficiet opportunas tribuimus potestates quae poterunt alii quoque viro subdelegari, dummodo in ecclesiastica dignitate constituto. Cui tamen oneri erit actarum rerum documenta exarare eorumque fide digna exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae mittere cum primum poterit. Has vero Litteras firmas, validas et efficaces nunc et in posterum esse, suamque vim et effectum habere volumus; ac praecepta quae iisdem describuntur ab omnibus quorum interest fideliter servari decernimus. Quod siquid adversus ea quae hisce Litteris statuimus a quolibet, quavis auctoritate, vel sciente vel imprudente attentatum fuerit, id irritum sane erit et inane, contrariis quibuslibet non obstantibus, quibus omnibus per has Litteras derogamus. Volumus praeterea ut harum Litterarum exemplis vel locis, sive impressis sive manu exaratis, eadem plane tribuatur fides quae hisce ipsis haberetur ostensis, dummodo ab aliquo publico tabellione subscripta sint et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munita. Nemini denique iis quae his Litteris descripta sunt obsistere liceat. Quod siquis temere ausus fuerit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit esse moturum.

Datum Romae, apud S. Petrum, die vicesimo quarto mensis Martii, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo tertio, Pontificatus Nostri quinto decimo.

Pro S. R. E. Cancellario
EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI
S. Congr. de Prop. Fide Praefectus

Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*
Arthurus Mazzoni, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXXVI, n. 27.

IV

GAROUENSIS

PRAEFECTURA APOSTOLICA GAROUENSIS AD GRADUM ET DIGNITATEM APOSTOLICI VICARIATUS EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Cum Christi grex sit divina providentia Nobis curae commissus, magno gaudio et laetitia ea omnia agimus quae quoquo modo universae Ecclesiae profectui Deoque gloriae futura noverimus. Quoniam igitur venerabilibus Fratribus Nostris Sacrae Congregationi christiano nomini propagando praepositis consilium fuerit Apostolicam Praefecturam Garouensem ad Vicariatum Apostolicum esse evehendam, Nos, quibus omnia bona probantur, audito dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinale eiusdem Sacrae Congregationis Praefecto; de sententia quoque venerabilis Fratris Marcelli Lefebvre, Archiepiscopi titulo Arcadiopolitani, in Europa, eiusdemque Apostolici Delegati de Dakar; eorum insuper quorum interest, si opus sit, consensum supplentes, re denique attentissimo animo considerata, de apostolica Nostra potestate haec quae sequuntur statuimus. Apostolicam Praefecturam Garouensem, quae multo Patrum Societatis Oblatorum a Maria Immaculata labore nonnihil accepto verbo Dei profecerit, ad gradum et dignitatem Vicariatus Apostolici evehimus, eodem nomine appellandi. Quem, volentes aliquo modo meritum praemium retribuere animumque addere ad Ecclesiae fines latius proferendos, iisdem Patribus, quos modo memoravimus, concredimus, ad Nostrum tamen nutum et huius Apostolicae Sedis. Hunc Apostolicum Vicariatum iis omnibus iuribus ditamus simulque obligationibus astringimus quibus solent ceteri Apostolici Vicariatus ditari et astringi. Quod idem de eius Praesulibus pro tempore dicendum est. Quae vero his Litteris decrevimus venerabilis Frater Marcellus Lefebvre, quem supra memoravimus, exsequenda curabit, vel ille qui eo tempore quo exsecutioni mandabuntur ei Delegationi praeerit. Cui autem contigerit haec omnia peragere eidem omnes potestates rei agendae necessarias tribuimus, quae poterunt cuique viro subdelegari dummodo in ecclestiastica dignitate constituto. Cum vero haec decreta ad effectum deducta fuerint, oneri erit ei documenta exarare eorumque fide digna exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae quam primum transmittere. Has vero

Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est sedulo serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla cuiusvis generis contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter siquis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum et inane haberi iubemus. Nemini propterea haec voluntatis Nostrae documenta scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum praeferant viri in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Romae, apud S. Petrum, die vicesimo et quarto mensis Martii, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo tertio, Pontificatus Nostri quinto decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI
S. Congr. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini
Cancellariam Apostolicam Regens

† Alfonsus Carinci, Archiep. tit. Seleuc. in Is., *Dec. Proton. Apost.*
Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXXXVI, n. 87.

V

DANIAE
(HAFNIAE)

APOSTOLICUS VICARIATUS DANIAE AD DIOECESIS DIGNITATEM EVEHITUR HAFNIAE NOMINE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Certiores facti sumus florescere Ecclesiam quae est in Dania, ac suos magnopere fines proferre. Quod sane Nobis in magnis constitutis aerumnis ob certamina quae undique in Ecclesiam sanctam concitantur, iucundum ac suave accidit. Exoptantibus igitur Nobis iis sacerdotibus qui sollerti opera magnoque labore dilatando in Dania christiano nomini toti incubuerunt animum addere ad novos rerum religiosarum profectus, simulque volentibus iisdem meritae laudis testimonium retribuere, in animo est Daniae Vicariatum Apostolicum ad gradum dioecesis evehere. Quapropter, quae hac de re Consilium Fidei Propagandae censuit esse facienda rata habentes; eorumque consensum supplentes qui aliquid iuris in hoc negotio sese habere arbitrentur; post rem attentissimo quo par erat animo consideratam, ideoque certa scientia eorum quae sumus acturi; de Nostra suprema et apostolica potestate, haec quae sequuntur decernimus. Apostolicum Daniae Vicariatum ad dignitatem dioecesis evehimus, Hafniae nomine appellandae, ac Nostrae auctoritati et huius Apostolicae Sedis directo subicimus. Cuius dioecesis Episcopus in urbe Hafnia sedem ac domicilium habebit; cathedrae vero collocandae S. Ansgarii templum commode adhiberi poterit, quod usque huc uti Vicarii Apostolici proprium templum habebatur. Huic modo erectae dioecesi, adeptae dignitatis caussa, eiusque Praesulibus pro tempore ea omnia iura, privilegia, onera et obligationes tribuimus quibus honestari et onerari solent ceterae Ecclesiae eiusdem dignitatis ceterique per orbem Episcopi. Onus habebit Hafniae Episcopus Collegii Canonicorum constituendi; quoadusque tamen ob rerum difficultates ab hac re prohibeatur, concedimus ut eorum loco dioecesani Consultores eligantur, quorum opera quorumque consilio Praesul iuvari possit. Quia denique haud parum confert ad dioecesium stabilitatem educatio puerorum, quos Deus ad sacerdotale munus vocaverit, iubemus ut Seminarium quam primum condatur. Quod autem ad mensam episcopalem, quam dicunt, attinet, sive iis bonis constituetur, siqua sint, quae Daniae Vicariatui accede-

bant; sive emolumentis quae Curiae obvenient; sive denique pecuniis a Sacra Congregatione Fidei Propagandae vel a christianis fidelibus offerendis. Quae vero his Litteris decrevimus venerabilis Frater Ioannes Theodorus Suhr, hucusque Apostolicus Daniae Vicarius, idemque Ecclesiae titulo Balenciensis Episcopus, hoc ipso die Hafniae Episcopus renuntiatus, exsequenda curabit. Ei igitur agendae rei potestates libenti animo tribuimus, quas poterit etiam cuilibet viro subdelegare, qui sit in ecclesiastica dignitate constitutus. Cum vero res ad effectum deducta fuerit, idem venerabilis Frater, quem nuper memoravimus, documenta exarari curabit, eorumque fide digna exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae quam primum transmitti. Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficaciati nulla cuiusvis generis contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi volumus. Nemini propterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel infringere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum praeferant viri in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Romae apud S. Petrum, die nono et vicesimo mensis Aprilis, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo tertio, Pontificatus Nostri quinto decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

PETRUS Card. FUMASONI BIONDI
S. Cong. de Prop. Fide Praefectus

Hamletus Tondini
Cancellariam Apostolicam Regens

Arthurus Mazzoni, *Proton. Apost.*
Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXXXVI, n. 52.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TITULUS AC PRIVILEGIA BASILICAE MINORIS ECCLESIAE SUBLACENSI SANCTI ANDREAE CONFERUNTUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Sancti Andreae Apostoli Templum Sublacense, novissimo bello saeviente, direptum ac paene eversum, Virorum e prioribus atque Christifidelium largitate ad artis rationem est refectum, quemadmodum accepimus, et in melius reparatum. Tholus enim altius fuit sublatus, frons exquisitius ornata, novum adiectum Sacrarium Beatae Mariae Virginis ab origine Immaculatae, quae peculiari ibi excolitur religione. Admireris praeterea molis amplitudinem, et cathedram atque scamna chori egregio confecta artificio. Iuvat quoque memorare Summos Pontifices, Decessores Nostros, plurima contulisse munera in hanc Aedem, potissimum Pium Pp. VI, qui eam curavit exstruendam amplisque auxit privilegiis, atque Pium Pp. IX, qui Templi Cathedralis honorem ei adiunxit. Canonicos aliosque sacrorum administros et Christifideles rerum divinarum diligentes ibidem est conspicere, nec non Sanctorum praeclaras reliquias ac supellectilem pretiosam, ita ut nihil videatur desiderandum quod ad domus Dei decorem atque dignitatem. Faustam igitur nactus occasionem, qua hoc Templum, tot laudibus ornatum, iterum fuit dedicatum, Venerabilis Frater Simon Laurentius Salvi, Episcopus titulo Diocaesariensis in Palaestina atque Abbas Ordinarius Sublacensis, Nos rogavit ut Ecclesiam, quam diximus, Basilicae Minoris nomine ac iure donaremus. Quibus precibus libenter admissis, ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Ecclesiam Sancti Andreae Sublacensem ad dignitatem et honorem Basilicae Minoris evehimus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis quae eidem titulo rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; ir-

ritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis Decembris, anno MCMLII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

II

BEATA MARIA V., NOMINE « DE LOS LIRIOS » INVOCATA, OPPIDI « ALCOY », INTRA VALENTINAE ARCHIDIOECESIS FINES POSITI, PATRONA CAELESTIS ELIGITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Ab origine omnis labis expertem Deiparam Christifideles, qui oppidum, « Alcoy » appellatum et intra fines Valentinae Archidioecesis situm, incolunt, honore, quemadmodum accepimus, venerantur praecipuo. Quod quidem recte faciunt, cum Beata Maria Virgo numquam satis dilaudetur eademque sit sospitalis omnium Mater et hominibus, tot iactatis procellis, salutis perfugium. Probatum autem hunc cultum augere cupientes, eius loci curiones aliique sacrorum administri et piae sodalitates submissas Nobis adhibuerunt preces ut Almam Virginem Mariam ab origine Immaculatam, quam « de los Lirios » appellant, caelestem eiusdem oppidi Patronam renuntiare dignaremur. Quae supplicationes, Venerabilis Fratris Marcellini Olaechea Loizaga, Archiepiscopi Valentini, commendatione suffultas, pro Nostro erga Dei Genetricem amore atque huiusce religionis propagandae studio, libenti animo censuimus admittendas. Quapropter, ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Beatam Mariam Virginem, nomine « de los Lirios » invocatam, praecipuam apud Deum oppidi « Alcoy », intra Valentinae Archidioecesis fines positi, Caelestem Patronam eligimus, constituimus, declaramus, omnibus et singulis adiectis privilegiis liturgicis, quae principalibus locorum Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras

firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX mensis Decembris, anno MCMLII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

III

AD DIGNITATEM ET HONOREM BASILICAE MINORIS EVEHITUR ECCLESIA S. PAULI, NARBONENSIS EPISCOPI, IN URBE NARBONE ET INTRA FINES CARCASSONENSIS DIOECESIS POSITA.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — « Speciosa Narbo » (Prudent., *Peristeph.*, IV, 35), missis ceteris, quibus amoena efficitur et illustris, Templo Sancti Pauli, primi eiusdem urbis Antistitis magnopere condecoratur. Quae Aedes saeculo IV traditur primum exstructa quasi amplissimum monumentum, quo incliti Praesulis illius ornaretur sepulcrum. Hypogea quoque ibi sunt inventa, in quibus, prope tam insigne conditorium, veteres Christi cultores, vitae laboribus perfuncti, conquiescebant. Iuvat praeterea memorare idem Templum fuisse praecipuum religionis domicilium quandoquidem ibi Canonici Regulares Sancti Augustini eiusdem huius sancte vivendi Praeceptoris obierunt instituta, in quorum locum saeculo XII vergente Canonici saeculares, quos dicunt, substituti sunt. Christifideles quoque hanc Aedem, utpote sacris illis ossibus praeclaram, piae peregrinationis causa solebant adire. Post Gallicarum vero rerum conversionem, quo tempore reliquiae illae impie fuerant combustae, eidem Templo curia est adiecta, cuius populus fidelis, opificum ordine frequens, religionis perhibetur valde studiosus. Hoc etiam est in Aedis laudibus ponendum, quod mole sit spectabilis atque eo structurae genere, quod « Gothicum » appellant. Quae artificiosis praete-

rea operibus et sacra supellectile affluit, ita ut visentes haud modica incedat admiratio. Septimo igitur revoluto saeculo, ex quo Templum, ut nunc cernitur, fuerat aedificatum, Venerabilis Frater Petrus Maria Puech, Episcopus Carcassonensis, Nos rogavit, ut id Basilicae Minoris nomine ac iure donaremus. Quibus precibus libenti animo auditis, Nos, ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Ecclesiam Sancti Pauli, Narbonensis Episcopi, in urbe Narbone et intra fines Carcassonensis dioecesis positam, ad dignitatem *Basilicae minoris* evehimus omnibus cum honoribus ac privilegiis, quae Templis itidem insignibus rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; iisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIX mensis Ianuarii, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

IV

INTERNUNTIATURA APOSTOLICA IN IRANIANO IMPERIO ERIGITUR

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Quantum utilitatis e publicis officiorum rationibus, quae Apostolicae huic Sedi intercedunt cum Civitatibus, soleat existere, neminem latet estque usu iam dudum comprobatum. Cum igitur commodum esse visum fuerit Apostolicam Sedem et Iranianum Imperium publicis huiusmodi vinculis inter se coniungi, Nos, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi, in Iraniano

Imperio *Internuntiaturam Apostolicam* erigimus et constituimus, cuius sedem in urbe Teherania collocamus. Eidem ergo sic per Nos erectae Internuntiaturae omnia et singula deferimus officia, privilegia atque indulta, quae huiusmodi Legationum propria sunt. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; eidemque Legationi sic constitutae nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II mensis Maii, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
a Brevibus Apostolicis

V

AD EXCM̃UM P. D. IOSEPHUM DA COSTA NUNES, ARCHIEPISCOPUM GOANUM ET DAMANENSEM INDIARUMQUE ORIENTALIUM HONORIS CAUSA PATRIARCHAM: AUREA ROSA SEDI GOANAE ET DAMANENSI, DE EVANGELIO PROPAGATO EGREGIE MERITAE, TRIBUITUR.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — A Sancti Francisci Xaverii morte, Evangelii praeconis, cuius nomen viget memoria saeculorum, annus quadringentesimus sollemnibus est frequentatus, quibus, Legati Nostri munere functus, praefuit Dilectus Filius Noster Emmanuel Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyter Cardinalis Gonçalves Cerejeira, Patriarcha Lisbonensis. Huius quidem Caelitis promerita Nosmet Ipsi nuntio per aetheris undas misso luculenter recoluimus. Eundem vero Sancti Ignatii sodalem, qui religionis fines propagavit latissime, praecipuis obsequiis ornant Tuae Goanae archidioecesis Christifideles, quorum in urbe principe sacra eius ossa exculto contecta sunt sepulcro. Nos ergo, magno affecti gaudio ob tanto viro tributos eiusmodi honores, ut benevoli animi Nostri praeclarum quod-

dam exstaret monumentum, ad Goanum Templum Cathedrale rosam auream mittere constituimus. Itaque, motu proprio, certa scientia et matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, Ecclesiae Cathedrali Goanae rosam ex auro conflatam, in Sacra Aede a Bono Iesu appellata in eadem urbe Goa asservandam, harum Litterarum vi, tribuimus et largimur. Quae vero in sollemni Benedictionis rosae huiusmodi caerimonia a Deo supplices postulavimus, ut nimirum prospera cuncta concederet, adversa destrueret, ea iterum impenso animi studio a misericordiarum Patre efflagitamus ut sacrorum administris et universo populo Goano cumulate impertiat. Ut autem sacrum hoc munus cum honore, quemadmodum par est, suscipiatur, volumus illud eidem Cathedrali Templo dari per dilectum filium Iosephum McGeough, Antistitem Urbanum apud Officium publicis Ecclesiae negotiis accurandis. Cum vero ibidem sacrum sollemne ea de causa rite peragetur, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui peccata sua confessi ac Sacra Communione refecti, vel eidem sacro interfuerint vel illo die Ecclesiam visitaverint ibique pro Sanctae Ecclesiae bono pias ad Deum preces fuderint, de omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli atque Nostra auctoritate confisi, indulgentiam plenariam misericorditer in Domino elargimur. Contrariis quibusvis nihil obstantibus.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Augusti, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XII

EPISTULAE

I

AD EXCMUM P. D. EDUARDUM FRANCISCUM RYAN, EPISCOPUM BURLINGTONENSEM, PRIMO EXEUNTE SAECULO AB EIUSDEM DIOECESIS CONSTITUTIONE.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Burlingtonensis ista dioecesis, ut libenter certiores facti sumus, exeunte proximo Iulio mense primum elapsum saeculum commemoratura est, ex quo Sedis Apostolicae auctoritate est constituta. Iure autem ac merito hoc eventum opportunis celebrationibus recoletur, quum vobis respicientibus eiusmodi temporis spatium et quae per sacrorum Antistites ac mi-

nistros fidelesque apud vos gesta sunt, bonorum omnium Largitori publicae agendae sint grates ob innumera accepta beneficia atque auspicia inde sumenda, ut praeclara maiorum exempla renoventur et fides avita atque virtus nihil praeteriti fulgoris apud vos amisisse videantur. Quot enimvero hodie nitent sacrae aedes post centum annos a condita dioecesi, inter quas templum cathedrale renovato splendore coruscans, quot vigent pia educationis caritatisque instituta et catholicorum sodalitia, quam felicibus presbyterorum fideliumque auctibus grex iste adolevit! Nos itaque, dum de proxima faustitate laeto animo gratulamur, tibi tuisque laborum sociis maiora in dies salutis fructuum incrementa a Domino instanter ominamur. Hac spe freti, tibi, Venerabilis Frater, ultro facultatem tribuimus, ut, die constituta, post Sacrum pontificali ritu peractum, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Supernorum interea donorum in auspicium, inque peculiaris Nostrae dilectionis testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, universoque clero ac populo tuae vigilantiae demandato amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIX mensis Iunii, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XII

II

AD EMUM P. D. AUGUSTUM ALVARUM TIT. SANCTI ANGELI IN FORO PISCARIO S. R. E. PRESB. CARDINALEM DA SILVA, ARCHIEPISCOPUM SANCTI SALVATORIS IN BRASILIA, QUEM LEGATUM DELIGIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM E TOTA NATIONE BRASILIANA INDICTUM ATQUE AD SIMULACRO NOSTRAE DOMINAE DE NAZARETH IN BASILICA URBIS BELEMENSIS DE PARÁ CORONAM IMPONENDAM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Comperimus sane perlibenter, in urbe Belemensi de Parà, Conventum Eucharisticum e tota natione Brasiliana, proximo Augusto mense, sollemniter celebratum iri. Auspicato autem continget ut simulacrum Nostrae Dominae de Nazareth, quod ibidem in Basilica huius nominis religiosissime honoratur, inter dies ipsius Congressionis corona redimiatur. Meritis quoque laudibus probamus argumentum, quod in sollemnibus

coetibus declarandum proponitur, nempe « Sacra Eucharistia » tamquam « Sacramentum unitatis et communitatis ». Ipsa enimvero signa, quibus constat huiusmodi Sacramentum, peropportuna sunt incitamenta fraternae inter discipulos Christi coniunctionis. Qua de re Angelicus Doctor ex Augustini sententia (Tract. XXVI in Ioann. n. 13, Migne, P. L. 35, 1613) haec habet: « Dominus noster corpus et sanguinem suum in eis rebus commendavit quae ad unum aliquid rediguntur ex multis; namque aliud (scilicet panis) ex multis granis in unum constat; aliud (scilicet vinum) in unum ex multis acinis confluit; ... O sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum charitatis! » (Summa Theol. III, p. LXXIX, a. 1, Opera omnia S. Thomae Aquin., t. IV, Parmae, MDCCCLIV, pag. 370, col. II). Sincera igitur caritas animorumque concordia bonorumque omnium conspiratio, in salutem utilitatemque societatis ipsius civilis, prosilit ex sanctissima Eucharistia. Nos autem, qui nihil habemus antiquius, quam ut apud singulas nationes amica quaedam mentium ac voluntatum coniuratio in bono communitatis persequendo efficiatur, proximum Brasilianorum Congressum Eucharisticum fervidis votis non modo prosequimur, sed praesentes quodammodo eidem esse ac praeesse exoptamus. Quapropter te, Dilecte Fili Noster, quem Romana purpura nuper exornavimus, quique praenobilem istam Sancti Salvatoris sedem archiepiscopali munere moderaris, ut iam publice ediximus, Legatum Nostrum a Latere deligimus ac renuntiamus, ut Conventui e Brasiliana tota Natione Eucharistico, proxime ineundo, Nostro nomine Nostraque auctoritate praesideas. Praeterea tibi facultatem damus, ut Nostram gerens personam, simulacro Nostrae Dominae de Nazareth, quod in Basilica eiusdem nominis piissime colitur, veluti manibus Nostris coronam sollemniter imponas. Pro certo quidem habemus, te, pro flagranti erga Augustum Sacramentum ac Deiparam pietate, duplicem legationem feliciter utiliterque esse exsecuturum, eosque cives, qui convenient, utilitates plurimas uberesque fructus percepturos. Quorum interea in auspicium, inque peculiaris Nostrae caritatis pignus, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, iisque universis, qui sacris sollemnibus intererunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IX mensis Iulii, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XII

III

AD EXCM̃UM P. D. IOANNEM IOSEPHUM MITTY, ARCHIEPISCOPUM SANCTI FRANCISCI IN CALIFORNIA, PRIMO EXPLETO SAECULO AB EADEM ARCHIDIOECESI CONDITA.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Primo exeunte saeculo, postquam archidioecesis ista Sancti Francisci auspicato condita est, peropportunum initum est consilium huiusmodi eventum sollemniter commemorandi. Centum enimvero annorum decursu, industria ac sollertia sacrorum Antistitum, sollicitudine operaque Ecclesiae administrorum, favore et ope proborum christifidelium ditio Sancti Francisci, inter plures etiam gravesque difficultates, praesertim post ingentes ruinas, quas anno MCMVI in principe urbe terrae motus traxit, felicia nec parva suscepit incrementa. Si hodie exstant tot aedes sacrae ad pietatem populi erga Deum fovendam, tot scholae ad educationem doctrinamque adolescentibus impertiendam, tot religiosae domus et consociationes ad virtutes fidelium exercendas, tam multa caritatis instituta ad angustias civium et infirmitates sublevandas, haec praecipue tribuenda sunt curis decessorum tuorum et laboribus quoque officii tui pastoralis. Itaque, quum Deus prima sit origo omnium bonorum et fons ditissimus, publicae sollemnesque gratiae agendae sunt divinae liberalitati, quae elapso saeculo fideles metropolitanae istius ecclesiae compluribus beneficiis et salutaribus fructibus cumulavit. Proxima igitur saecularia sollemnia Nos in primis faustis ominibus prosequimur, simulque Dominum precamur, ut ista archidioecesis felicibus semper auctibus laetetur ac floreat. Tibi autem, Venerabilis Frater, ultro facultatem damus, ut, praestituta die, Sacro pontificali ritu peracto, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Caelestium interea munerum in auspicium, inque praecipuae Nostrae dilectionis pignus, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, cunctoque clero ac populo tuae curae tradito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Iulii, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XII

IV

AD EXCMUM P. D. IOANNEM R. MAC DONALD, EPISCOPUM ANTIGONICENSEM AC STUDIORUM UNIVERSITATIS SANCTO FRANCISCO XAVERIO DICATAE CANCELLARIUM : SAECULO IMPLETO AB EADEM UNIVERSITATE CONDITA.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quae hodie Antigonicensis studiorum Universitas appellatur, S. Francisco Xaverio dicata, viginti ante lustra, ut comperimus, condita fuit, hoc est paucos post annos ex quo Dioecesis ista rite constituta fuerat; ac reapse dici potest per hoc saeculare temporis spatium illinc et fere omnem clerum vestrum et ex laicorum ordine non paucos lucem mentibus hausisse ad vitam christianis praeceptis conformandam et ad catholicam religionem firmiter alacriterque tuendam. Initio siquidem institutum istud sacrorum alumnis instituendis educandisque peculiari modo inservivit felicissime; atque ex eo plurimi sacerdotes profecti sunt, qui « forma facti gregis ex animo »,[1] cum uberibus ac salutaribus fructibus in vinea Domini elaborarunt. Temporis autem decursu humanarum disciplinarum ac liberalium artium magisteria adiecta fuere, haud mediocri cum succrescentium discipulorum profectu; qui quidem in isto Antigonicensi studiorum domicilio plenam ac sanam mentis culturam adipisci potuere, ab erroribus immunem, qui nostra praesertim hac aetate per captiosas insidias innumerasque fallacias tam late serpunt, ac tam facile in iuvenum irrepunt animos.

Quod vero, quinque ac viginti abhinc annis, novum Universitati vestrae accessit institutum socialibus excolendis disciplinis ac corporatorum civium sodaliciis constituendis, quae opificum praesertim sortem, haud raro miseram, relevandam curarent, felices, ut accepimus, ac magnae gravitatis assecutum est exitus; quandoquidem ii, qui illud moderantur, ad eas normas, quae a Decessoribus Nostris et a Nobismet ipsis hac de causa impertitae fuere, actuosissimam suam conformarunt navitatem, atque in praesens conformare enituntur. Peculiarique modo eos merita volumus honestare laude, qui apud vos agricolarum, piscatorum eorumque qui in fodinis conducti dant operam, tam studiosam impensamque curam suscipiunt, ut nullo socialis ordinis discrimine interposito, eos quasi fratres amplectantur, melioribus usque eorum vitae

[1] *I Petr.* 5, 3.

condicionibus auctuose prospiciant, atque opportunis hisce rationibus facilius eos ad Christi praeceptis obtemperandum alliciant.

Ea igitur mente repetentes, quae adhuc non sine magna utilitate acta fuerunt, habetis omnes quod gratulemini vehementer, debitasque Patri luminum agatis grates, ex quo omne datum optimum et omne donum perfectum descendit;[2] sed habetis etiam cur inde optima, Deo favente, sumatis auspicia. Pergite nimirum suscepta opera diligentissime persequi totisque viribus provehere; iuvenum mentes animique apud vos divinis humanisque disciplinis, litterarum ac liberalium artium studiis ita exornentur ac polleant, ut nemini prorsus cedant, sed ceteris potius in exemplum praefulgeant. Omnes ad se attrahant non modo doctrinae nitore, sed etiam invitamento virtutis; virtus siquidem vocem habet, quae animos alliciat quam maxime. Illud autem Doctoris Angelici mementote: « Maius est illuminare, quam lucere solum;... maius est contemplata aliis tradere, quam solum contemplari ».[3] Quod vestrum igitur est munus, illud studiosissima diligentia curatote, ita quidem ut institutio a vobis tradita in vitae actionem quam latissime profluat, privatae ac publicae cum veri nominis incremento utilitatis.

Quod vero in opificum condicionem relevandam, in debita tuenda eorum iura, in eorumque animos, ad christianam doctrinam christianosque mores adducendos diligentem confertis operam, vos dilaudamus libentissime; ac laboribus vestris vestrisque nisibus adiutricem a Deo gratiam supplicibus votis conciliare cupimus, deprecatore fautoreque S. Francico Xaverio Universitatis istius Patrono. Cuius gratiae auspex esto, Nostraeque benevolentiae testis Apostolica Benedictio, quam tibi imprimis, Venerabilis Frater, cunctisque Antigonicensis studiorum Universitatis moderatoribus, praeceptoribus, alumnis, itemque operariis, quorum curam istitutum vestrum suscepit, eiusque rectoribus, effusa caritate impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXV mensis Iulii, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XII

[2] Cfr. *Iac.* 1, 17.

[3] *S. Thom.* 2-2ae, q. 188, a. 6.

V

AD EM̃UM P. D. MAURITIUM TIT. SANCTAE MARIAE DE PACE S. R. E. PRESB. CARDINALEM FELTIN, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM, QUEM LEGATUM ELIGIT AD SOLLEMNIA CELEBRANDA IN MEMORIAM PRIMI ABEUNTIS SAECULI AB OBITU ANTONII FRIDERICI OZANAM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Primo abeunte saeculo, postquam Antonius Fridericus Ozanam spiritum Deo reddidit, Societas Vincentiana, ut libenter accepimus, sollemnes celebrationes in memoriam tanti viri apparare contendit. Constat enim inter litterarum rerumque historiae peritos, constat profecto inter christianae sapientiae caritatisque cultores, quam praeclare ille de civili et religioso cultu meritus sit. Inter eius multa et salutaria opera digna est in primis memoratu pia ac fecunda sodalitas, quae appellatur « Conferentiae Sancti Vincentii a Paulo », cuiusque Antonius Ozanam iure conditor habetur. Haec quidem societas, tam late in praesens per terrarum orbem diffusa, magnae est utilitati non modo tot egenis, quibus tum ad vitam in terris agendam tum ad felicitatem caelestem consequendam auxilia suppeditat, verum ipsis quoque sociis, quos per varia christianae misericordiae opera ad perficiendas omne genus virtutes exercet. Quare Nos Ipsi saecularium sollemnium, quae in capite Galliarum urbe Septembri mense peragentur, splendorem adaugere per auctoritatem ac praesentiam Nostram constituimus. Te itaque, Dilecte Fili Noster, quem recens ad amplissimum Ecclesiae Senatum proveximus, quique Parisiorum Lutetiae, in vetusta clarissimaque urbe, pastorale geris ministerium, Legatum Nostrum hisce litteris deligimus ac renuntiamus, ut Nostram agens personam Vincentianis sollemnibus sacrisque caerimoniis Nostro nomine praesideas, hac addita facultate, ut, post Sacrum pontificali ritu peractum, adstantibus fidelibus Nostra auctoritate benedicere queas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Minime igitur dubitantes, quin ex commemoratione eximii viri, doctrina ac pietate insignis, dilectione proximorum flagrantissimi, magis magisque in dies caritatis studium in christifidelibus exacuatur, enixe Deum precamur, ut Congregationibus Vincentianis uberrimis donis favere benigne velit. Quorum quidem con-

ciliatrix et nuntia, praecipuique amoris Nostri testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, cunctisque iis, qui proximis sollemnibus intererunt, itemque clero et populo Parisiensi peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Augusti, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XII

NUNTIUS RADIOPHONICUS

CHRISTIFIDELIBUS DATUS, OB VI CONVENTUM EUCHARISTICUM E TOTA BRASILIA, IN URBE BELEMENSI DE PARÁ COADUNATIS.*

Veneráveis Irmãos e amados Filhos,

que de todo o católico Brasil convergistes para a cidade de Belém do Pará, e aí sob os auspícios de Nossa Senhora de Nazaré, neste luminoso dia da sua gloriosa Assunção ao céu, tributais ao Deus da Eucaristia « fruto do seio imaculado da Virgem puríssima », as vossas homenagens de fé e adoração, de amor e desagravo, de fidelidade e devoção inalterável.

Nesta hora solene, Nós, aí presente em vosso meio na pessoa do Nosso digníssimo Legado e contemplando em espírito o magnífico exemplo que dais ao mundo, subimos com o pensamento após a Virgem triunfante, até à Jerusalém celeste e contemplamos o espectáculo bem mais deslumbrante que viu o Evangelista-profeta: o Cordeiro de Deus exaltado no seu trono e á volta dêle, com as jerarquias angélicas, a multidão inumerável dos escolhidos de todas as tribos e línguas e povos e nações, que por êle e com êle, irmanados numa só familia, adoram e amam, bendizem e glorificam, como endeusados na sua infinita bem-aventurança, a Majestade do Eterno.[1]

Jerusalém celeste, ditosa visão de paz e amor, — eterna, inalterável, beatificante!

Imagem, preparação, prelúdio daquela divina e eterna visão é o espectáculo que vós hoje ofereceis unidos na sagrada mesa, ou concentrados em íntima adoração á volta do trono eucarístico; mas deve-o ser

* Die 15 Augusti mensis a. 1953

[1] Cfr. *Apoc.* VII, 9-12.

e é, primeiro e em proporções imensamente mais grandiosas, a Santa Igreja católica; a qual, embora espalhada por todo o mundo, é uma sempre na fé e no amor da divina Eucaristia. Multipliquem-se os altares, é sempre uma e a mesma Vítima divina que se imola duzentas ou trezentas mil vezes por dia em toda a redondeza da terra; multiplique-se igualmente a sagrada mesa, é sempre um e o mesmo manjar divino, que todos comungam, e a todos, sejam êles milhões, coaduna num só Corpo místico de Cristo. Por isso pôde dizer o génio de S. Agostinho, que a sagrada Eucaristia é, finalmente, a sociedade dos escolhidos, porque a simboliza, a prepara e a forma.[2]

Com efeito, a Eucaristia, êste mistério de mistérios e « o milagre máximo » do infinito amor de Cristo — vós o meditastes nêstes dias do vosso sexto Congresso Nacional, — a Eucaristia instituiu-a Jesus principalmente, para que fosse como o coração da Igreja: o centro para onde convergem e onde se fundem num só corpo e numa só alma os fiéis espalhados em todas as latitudes do globo, e a fonte perene donde todos haurem a seiva nutriente da mesma vida divina. É Ele próprio que solenemente o assegura com toda a certeza da sua palavra infalivel e omnipotente. « O meu Corpo é verdadeiramente manjar e o meu Sangue é verdadeiramente bebida. Quem come a minha Carne e bebe o meu Sangue, permanece em mim e eu nêle ».[3] E era depois da primeira comunhão, instituida e distribuida por suas mãos divinas, que formulava o seu preceito novo: — Amais-vos uns aos outros, como eu vos amei a vós —; era então que formulava, Sacerdote eterno, o voto supremo do seu amor: — Pai santo, guarda em teu nome os que me deste, para que sejam um, como nós somos um —. E não só os presentes, mas quantos pelos séculos fora hão de crer em mim; que todos sejam um, como tu, ó Pai, em mim e eu em ti, que também êles sejam um em nós, ... com perfeitíssima e constante unidade.[4]

Ó mistério da divina, infinita piedade! ó sinal e sêlo eficaz da unidade! ó vínculo da caridade, símbolo de paz e concórdia!.[5] Uma única e a mesma Vítima a adorar em todos os altares; um só e o mesmo divino manjar servido por toda a parte na sagrada mesa; e todos, sem distinção de estirpes ou nacionalidades, de condições ou classes sociais, todos igual-

[2] AUGUST., *In Ioann. Ev.*, tract. XXVI, n. 15-17: MIGNE *P. L.*, t. XXXV, col. 1614.

[3] IOANN., VI, 56-57.

[4] Cfr. IOANN., XIII, 34, XVII, 11, 20-23.

[5] AUGUST., *In Ioann. Ev.*, tract. XXVI, n. 13: MIGNE, *P. L.*, t. XXXV, col. 1613; Conc. Trid. Sess. XIII, c. 8.

mente convidados a crer, a adorar, a comungar, para serem todos igualmente *concorpóreos e consanguíneos seus*, todos elevados á mesma soberana *nobreza, divinae consortes naturae*;[6] a fim de que todos se sintam mais que irmãos, membros de um mesmo Corpo místico de Cristo, amando-se uns aos outros afectiva e efectivamente, como ao próprio Cristo.[7]

E se há obstáculos que superar, interesses opostos, antagonismos, paixões que produzem a desunião, o amor de Jesus-Eucaristia e a graça omnipotente que dela promana, « a quem a recebe, não só materialmente, nota S. Agostinho, mas espiritualmente, mas frutuosamente », saberá enfim nivelar, desfazer, vencer as dificuldades e cimentar a paz e concórdia.

Por isso Jesus, Amor eucarístico, não hesita em propôr aos seus já nêste mundo *in maligno positus*, como ideal da caridade de Deus e do próximo que os deve unir, a unidade da Trindade beatíssima! É que Ele, instituindo a divina Eucaristia, quis fazer da nossa terra, sôbre que pesa a maldição da culpa, mais que uma imagem do céu, um paraíso antecipado!

Sentiam-no admiravelmente os primeiros fiéis, que sempre na celebração do Santo Sacrifício frequentavam a Eucaristia, e por isso se amavam e auxiliavam mutuamente, a ponto de porem os bens em comum, como membros da mesma familia, e mais ainda como quem era « um só coração e uma só alma » diz o historiador inspirado.[8] Por isso oravam ao darem graças: « Como o pão destas partículas, de espalhado que estava sôbre os montes, se reuniu e fez um, assim se reuna dos confins da terra, ó Senhor, a vossa Igreja no vosso Reino ».[9] Por isso ainda a téssera mais certa e mais firme da caridade cristã era a Eucaristia, que se mandava aos ausentes, e que as diversas comunidades se enviavam mutuamente.[10] Por isso finalmente estranhava tanto o apóstolo S. Paulo a alguns dos fiéis de Corinto que introduzissem distinções sociais à Mesa do Senhor nas suas ágapes.[11]

Mas para que ir tão longe buscar exemplos, quando os tendes tão eloquentes nos fastos eclesiásticos do Brasil?

O Brasil, não nasceu êle e foi baptizado « Terra de Santa Cruz » ao

[6] Chrysost., *In Ioann.*, hom. XLVI, n. 3: Migne, *P. G.*, t. LIX, col. 261; Cyrill. Hier., *Catech.*, XXII, n. 3: Migne, *P. G.*, t. XXXIII, col. 1109; cfr. *II Petr.* I, 4.

[7] Cfr. Chrysost. *In I Cor.*, hom. XXIV, 2: Migne, *P. G.*, t. LXI, col. 200.

[8] *Act.*, IV, 32.

[9] Didache, IX, 4.

[10] Iustin., *Apol.*, I, n. 65: Migne, *P. G.*, t. VI, col. 428; Eusebius, *Hist. Ecc.*, l. V., c. 24: Migne, *P. G.*, t. XX, col. 505-508.

[11] *I Cor.*, XI, 17-21.

pé do altar e á volta de Jesus Sacramentado, que os aborígenes adoraram antes de o conhecerem, imitando simplesmente e confraternizando com os primeiros descobridores?

Não foi a devoção a Jesus Sacramentado a que mais contribuiu para conservar e robustecer a fé nas povoações formadas e para a dilatar nas numerosas Missões que por séculos constelaram a Pátria brasileira?

Aí mesmo nas imensas regiões da Amazónia, das quais a cidade de Belém é capital e porta, qual foi o meio mais eficaz para atrair à fé os aborígenes e unir os corações dêles entre si e com os construtores da grande Nação? Não foram as *Confrarias,* primeira e mais eficaz *a do Santíssimo Sacramento,* erigida em todas as povoações existentes ou que houvessem de se formar, como decretava por 1660 um dos vossos maiores missionários, o grande P. António Vieira? [12]

E quado numa hora difícil da vossa história, a invasão de armas estrangeiras, ervadas de heresia, ameaçava a unidade e mais ainda a integridade da fé católica, não foi principalmente a devoção á divina Eucaristia, aliada á da Virgem Ssma, que uniu os ânimos para a vitória?

Amados Filhos!

Se recordamos êstes particulares, que vós certamente meditastes durante o Congresso, è primeiro que tudo, para bendizermos a divina Caridade latente na Eucaristia e que tão luminosamente se manifesta nos seus frutos; é depois para Nos congratularmos paternamente convosco, que, animados de viva fé, fazeis de Jesus Sacramentado o centro e a fonte da vossa piedade; mas é também e sobretudo para vos exortamos a que saibais haurir do Sacrário sempre novas energias para um ardente e operoso apostolado.

Hoje, como e mais, talvez, que em nenhuma das grandes crises da história, muitas forças inimigas ameaçam a paz e tendem a destruir a união internacional, nacional, social, familiar, individual, combatendo a unidade da fé, a pureza e santidade da moral, a seriedade e ilibadez dos costumes, a estabilidade e a concórdia da família, enfim a própria vida cristã nas suas bases.

Seja-vos Jesus na Eucaristia, como no passado e mais ainda, fonte constante de graças e energias, para não vos deixardes arrastar pela torrente de erros e vícios que alaga o mundo. Faça das vossas associações e das vossas famílias cópias vivas da Casa de Nazaré. Inspire-vos e su-

[12] Visita inédita de Vièira, publicada por Serafim Leite S. I. (*Hist. da Comp. de Jesus no Brasil*, t. IV [Rio de Janeiro 1943], 114).

stente o zêlo do vosso apostolado, para que toda a grande família brasileira, unida em verdadeira paz, ordem e progresso e modelando-se pela Sagrada Família, se mostre digna de que sobre ela reine e espanda toda a munificência e carinhos de soberana Rainha e Mãe, Nossa Senhora de Nazaré, hoje solenemente coroada.

Em seu nome e em nome do Rei divino oculto sob os véus eucarísticos, como penhor das melhores bênçãos do céu, a vós, às vossas famílias e a toda a vossa grande Pátria, damos com todo o afecto da Nossa alma a Bênção Apostólica.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

HALIFAXIENSIS

DECRETUM

DISMEMBRATIONIS ET PRAEFECTURAE APOSTOLICAE INSULARUM BERMUDARUM ERECTIONIS.

Quo spiritualibus necessitatibus fidelium, in insulis vulgo « Bermuda » commorantium et perlongo Oceani spatio ab archiepiscopali sede Halifaxiensi, ad quam pertinent, seiunctorum, plenius consuleretur, Excmus P. D. Hildebrandus Antoniutti, Archiepiscopus Titularis Synnadensis in Phrygia ac Apostolicus Delegatus in Ditione Canadensi, ab Apostolica Sede enixe postulavit ut praefatae insulae a territorio archidioecesano Halifaxiensi dismembrarentur eaedemque in Praefecturam Apostolicam erigerentur.

Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. PP. XII ratus id in animarum utilitatem cessurum, porrectis precibus benigne annuens, suppleto quatenus opus sit eorum interesse habentium vel habere praesumentium consensu, de plenitudine Apostolicae potestatis, sejungit a territorio memoratae archidioecesis Halifaxiensis omnes insulas vulgo « Bermuda » in Oceano Atlantico exstantes, easdemque in Praefecturam Apostolicam erigit, S. Congregationi de Propaganda Fide, ad normam iuris communis, plene subiiciendam. Huius igitur Praefecturae Apostolicae, « Insularum Bermudarum » appellandae, territorium constabit omnibus insulis quae vulgo « Bermuda Islands » nuncupantur quaeque hactenus ad archidioecesim Halifaxiensem pertinebant.

Quibus super rebus Idem Ssmus Dominus Noster praesens edi iussit Consistoriale Decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputare dignata est memoratum Excmum P. D. Hildebrandum Antoniutti, eidem tribuens facultates necessarias et opportunas etiam subdelegandi,

ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere ipsi imposito ad hanc S. Congregationem Consistorialem, quum primum erit, mittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 19 Februarii 1953.

✠ Fr. A. I. Card. Piazza, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

Iosephus Ferretto, *Adsessor*

II

SAVONENSIS ET NAULENSIS

DECRETUM

DE VICARIO CAPITULARI ELIGENDO

Cum pro dioecesibus Savonensi et Naulensi, aeque principaliter unitis, una sit ab anno 1910 Curia dioecesana et hodiernus earumdem Episcopus, Excmus P. D. Ioannes Baptista Parodi nuper expostulaverit ut, iisdem Sedibus vacantibus, communis eligeretur Vicarius Capitularis, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia PP. XII, oblatis precibus benigne adnuens, de consilio infrascripti Cardinalis Sacrae Congregationis Consistorialis a Secretis, praesenti Decreto, decernere dignatus est ut in posterum quotiescumque communem episcopalem sedem Savonensem scilicet et Naulensem vacare contigerit, duobus Capitulis Cathedralibus, in civitatem Savonensem congregatis, ius sit communem Vicarium Capitularem ad Sacrorum Canonum praescripta eligere; ius autem convocandi et praesidendi Capitula ad praepositum Capituli Savonensis spectare, eoque impedito vel praepositura vacante ad aliam, iuxta ordinem, eiusdem Capituli dignitatem; omnes canonicos convocari debere, nulla habita ratione de diverso numero eorum qui in alterutro Capitulo habeantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 25 Februarii 1953.

✠ Fr. A. I. Card. Piazza, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

Iosephus Ferretto, *Adsessor*

III

JARENSIS ET VICARIATUS APOSTOLICI CALAPENSIS

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM

Cum Vicario Apostolico Calapensi nonnisi gravi incommodo, itinere maxime impervio periculisque obnoxio, curae spirituali fidelium in Insulis vulgo Semirara degentium, fas fuerit consulere, Excmus P. D. Aegidius Vagnozzi, Archiepiscopus titularis Myrensis et in Insulis Philippinis Nuntius Apostolicus, ut, quas supra memoravimus, insulae territorio Archidioecesis Jarensis adnecterentur ab Apostolica Sede enixe postulavit.

Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XII, praehabitis favorabilibus votis Emi P. D. Petri S. R. E. Cardinalis Fumasoni Biondi S. Congregationis De Propaganda Fide Praefecti, necnon Excmorum PP. DD. Iosephi M. Cuenco, Archiepiscopi Iarensis et Gulielmi Duschak Episcopi titularis Abiddensis et Vicarii Apostolici Calapensis, ratus hoc animarum saluti profuturum, de consilio infrascripti Cardinalis S. Congregationis Consistorialis Secretarii, suppleto, quatenus opus sit, eorum interesse habentium vel habere praesumentium consensu, praesenti decreto censet Insulas vulgo Semirara, id est, Semirara, Calauya, Sibay, Libaton, Sibilon et Libigao, e territorio Vicariatus Apostolici Calapensis distrahendas ac Archidioecesi Iarensi perpetuo adscribendas.

Proinde clerici e clero saeculari ibi legitime degentes, simul ac praesens decretum ad effectum fuerit deductum, incardinati censentur Archidioecesi Iarensi; omnia documenta et acta respicientia clericos, fideles et bona temporalia ecclesiastica illarum insularum a Curia Vicariatus Apostolici Calapensis ad Curiam Archiepiscopalem Iarensem transmittantur et quoad divisionem bonorum servetur praescriptum can. 1500 Codicis I. C.

Ad haec omnia perficienda Sanctitas Sua deputare dignata est memoratum in Insulis Philippinis Nuntium Apostolicum, tribuens ei necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere ipsi imposito transmittendi ad hanc S. C. Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Quibus super rebus praesens edi iussit Consistoriale Decretum perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae datae fuissent.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die XXV Martii 1953.

✠ Fr. A. I. Card. PIAZZA, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

Iosephus Ferretto, *Adsessor*

IV

AURIENSIS ET TUDENSIS

DECRETUM

DE DIOECESIUM LIMITIBUS

Cum ab Apostolica Sede postulatum fuerit ut dubia exorta de limitibus dioecesium Auriensis et Tudensis apud flumen vulgo Avia dignaretur dirimere, Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XII praehabito voto Eminentissimi P. D. Caietani S. R. E. Cardinalis Cicognani, in Hispania Pro Nuntii Apostolici, de consilio infrascripti Cardinalis S. Congregationis Consistorialis Secretarii, re mature perpensa et de plenitudine Apostolicae potestatis, decernit ut utriusque memoratae dioecesis fines discernat flumen vulgo Avia, ita ut territorium quod ad laevam ripam fluminis exstat ad dioecesim Auriensem pertineat, et quod ad dexteram ad dioecesim Tudensem.

Ad haec autem perficienda Sanctitas Sua deputare dignata est memoratum in Hispania Pro Nuntium Apostolicum, tribuens ei necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere ipsi imposito remittendi ad S. C. Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Quibus super rebus praesens edi iussit Consistoriale Decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae datae fuissent.

Datum Romae ex Aedibus S. C. Consistorialis, die XIV Aprilis 1953.

✠ Fr. A. I. Card. PIAZZA, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

Iosephus Ferretto, *Adsessor*

V

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius Divina Providentia Papa XII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 7 Iulii 1953 — Titulari episcopali Ecclesiae Vallitanae praefecit R. P. D. Alphridum Rubio Díaz, Antistitem Urbanum, rectorem seminarii maioris Bogotensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Bernardi Botero Alvarez, Episcopi Sanctae Marthae.

die 21 Iulii — Metropolitanae Ecclesiae Milwaukiensi Exc. P. D. Albertum Gregorium Meyer, hactenus Episcopum Superiorensem.

die 25 Iulii — Titulari episcopali Ecclesiae Abziritanae R. D. Aemilium Abascal Salmerón, canonicum Capituli Metropolitani Verae Crucis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Octaviani Marquez Toriz, Archiepiscopi Angelorum.

die 27 Iulii — Cathedrali Ecclesiae S. Ioannis Canadensi Exc. P. D. Alphridum Beniaminum Leverman, hactenus Episcopum titularem Barenum in Pisidia.

die 28 Iulii — Titulari episcopali Ecclesiae Hemeriensi R. P. D. Augustum Gianfranceschi, Antistitem Urbanum, parochum Ssmi Salvatoris Venetiis, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi P. D. Angeli Iosephi S. R. E. Cardinalis Roncalli, Patriarchae Venetiarum.

die 30 iulii — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Aeginensi R. P. D. Raphaëlem Forni, Antistitem Urbanum, quem deputavit Internuntium Apostolicum apud Rempublicam Iranianam.

— Titulari episcopali Ecclesiae Thennesiensi R. D. Primum Gasbarri, Cubicularium intimum supra numerum Sanctitatis Suae, canonicum theologum Capituli Cathedralis Viterbiensis necnon professorem in Pontificio Seminario regionali ad « S. Mariae de Quercu », quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi P. D. Clementis S. R. E. Card. Micara, Episcopi Veliterni.

die 19 Augusti — Cathedrali Ecclesiae Versaliensi Revmum D. Alexandrum Renard, directorem Operum Catholicarum in dioecesi Insulensi.

— Titulari episcopali Ecclesiae Araditanae Exc. P. D. Bryan Iosephum Mc Entegart, hactenus Episcopum Ogdensburgensem.

die 20 Augusti — Titulari episcopali Ecclesiae Cantanensi R. P. D. Franciscum Hengsbach, ex archidioecesi Paderbornensi, Antistitem Ur-

banum et Secretarium Generalem Consilii Primarii Congressuum Catholicorum in Germania, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Laurentii Jaeger, Archiepiscopi Paderbornensis.

die 25 Augusti — Metropolitanae Ecclesiae Vallisoletanae Exc. P. D. Iosephum García et Goldáraz, hactenus Episcopum Oriolensem.

— Cathedralibus Ecclesiis Nicotriensi et Tropiensi, invicem perpetuo unitis, R. D. Augustinum Saba, dioecesis Oleastrensis, doctorem Bibliothecae Ambrosianae et professorem in Catholica Universitate a Ssmo Corde Iesu et in Facultate Theologica Seminarii Mediolanensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Amphipolitanae R. P. D. Eduardum V. Dargin, Antistitem Urbanum, parochum ecclesiae S. Gregorii I Papae, in pago vulgo « Harrison » et Vicarium Generalem archidioecesis Neo-Eboracensis, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi P. D. Francisci S. R. E. Card. Spellman, Archiepiscopi Neo-Eboracensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Ioanninensi R. D. Gualterium P. Kellenberg, Cancellarium Curiae metropolitanae Neo-Eboracensis, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi P. D. Francisci S. R. E. Card. Spellman, Archiepiscopi Neo-Eboracensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Pitanaeae R. P. D. Coleman F. Carroll, Antistitem Urbanum et parochum ecclesiae Sacratissimi Cordis Iesu in urbe Pittsburgensi, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Francisci Dearden, Episcopi Pittsburgensis.

die 26 Augusti — Titulari episcopali Ecclesiae Caesariensi in Thessalia R. D. Andream Pangrazio, Cubicularium intimum supra numerum Sanctitatis Suae et delegatum episcopalem pro consociationibus Actionis Catholicae in dioecesi Patavina, quem constituit Coadiutorem, etiam sedi datum, Excmi P. D. Hieronymi Cardinale, Episcopi Veronensis

die 1 Septembris — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Gangrensi Exc. P. D. Franciscum de Filippis, hactenus Archiepiscopum Brundusinum et Administratorem perpetuum dioecesis Ostunensis.

die 7 Septembris — Cathedrali Ecclesiae Ariminensi Exc. P. D. Aemilium Biancheri, hactenus Episcopum Sarsinatensem.

die 17 Septembris — Cathedralibus Ecclesiis aeque principaliter unitis S. Marci et Bisinianensi R. D. Augustinum Ernestum Castrillo, Ministrum Provincialem provinciae Salernitano-Lucanae Ordinis Fratrum Minorum.

VI

PARENTIN. ET POLEN.

DECRETUM

DESIGNATIO TRIBUNALIS PRO APPELLATIONE

Attentis praesentibus peculiaribus circumstantiis, haec Sacra Congregatio Consistorialis, vigore specialium facultatum sibi a Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. PP. XII tributarum, decernit ut Ordinarius Parentinus et Polensis pro appellatione in secunda instantia semel pro semper adeat Tribunal Ordinarii dioecesis Fluminensis.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 20 Februarii 1953.

✠ Fr. A. I. Card. PIAZZA, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

Iosephus Ferretto, *Adsessor*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

CAJAMARCENSIS - S. FRANCISCI XAVERII

DECRETUM

DE TERRITORII TRANSLATIONE

Cum Excmus P. D. Paulus Ramirez Taboada, Episcopus Cajamarcensis, et Revmus Pater Ignatius Garcia Martin, S. I., Praefectus Apostolicus S. Francisci Xaverii, concorditer postulassent ut illa pars territorii provinciae civilis vulgo Jaen nuncupatae hucusque dioecesi Cajamarcensi subiecta, ab ipsa distraheretur dioecesi atque Praefecturae Apostolicae S. Francisci Xaverii adderetur, Sacra Congregatio de Propaganda Fide, praehabito favorabili voto Excmi P. D. Ioannis Panico, Archiepiscopi tit. Iustinianensis atque Apostolici in Republica Peruana Nuntii, de consensu Sacrae Congregationis Concistorialis, in congressu diei 23 mensis Ianuarii vertentis anni, vigore specialium facultatum sibi

a Ssmo D. N. Pio Div. Prov. Pp. XII tributarum, considerans illam territorii translationem ad Praefecturam Apostolicam S. Francisci Xaverii maxime accomodatam, eandem translationem ratam habuit et confirmavit atque praesens ad rem Decretum confici mandavit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 23 mensis Ianuarii a. D. 1953.

✠ P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*

L. ✠ S.

C. Corvo, *Subsecretarius*

II

NOUNENSIS - GAOENSIS - SIKASSENSIS

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM

Ad aptius catholicam fidem in Africa occidentali prolatandam preces ad hanc Sacram Congregationem de Propaganda Fide porrectae sunt, ut fines inter Vicariatum Apostolicum Nounensem et Praefecturas Apostolicas Gaoensem atque Sikassensem immutarentur, scilicet, ut circulus civilis de Mopti, subdivisio civilis de Dienne, circulus civilis de Bandiagara, excepto districtu de Bai, et subdiviso civilis de Douentza distraherentur a Vicariatu Apostolico Nounensi et adnecterentur ad Praefecturam Apostolicam Gaoensem atque insuper ut districtus civiles de Bounoumba, Dielizangasso, Dioundiou, Kassorola, Moribila, Menesso, Ouaki, Souroutouna, Toulakoulouba, pertinentes ad circulum civilem de San, distraherentur ab eodem Vicariatu Apostolico Nounensi et adnecterentur ad Praefecturam Apostolicam Sikassensem.

Quas preces eadem Sacra Congregatio de Propaganda excipiens, de mandato Ssmi D. N. Pii Div. Prov. Papae XII, vigore scilicet facultatum ab eodem Ssmo D. N. sibi specialiter concessarum, praesenti Decreto statuit, ut territoria, de quibus supra, distrahantur a Vicariatu Apostolico Nounensi et adnectantur ad Praefecturas Apostolicas Gaoensem et Sikassensem.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 6 mensis Martii a. D. 1953.

✠ P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*

L ✠ S.

C. Corvo, *Subsecretarius*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

TARVISINA

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE BERTILLAE BOSCARDIN, INSTITUTI SORORUM MAGISTRARUM A S. DOROTHEA FILIARUM SACRORUM CORDIUM.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio reassumptionis causae Canonizationis Beatae Mariae Bertillae Boscardin, Virginis, in casu et ad effectum de quo agitur.

Humillimam, mansuetam, docibilem et patientem atque infirmis perite ac dextere ministrantem Mariam Bertillam Boscardin, Summus feliciter regnans Pontifex superiore anno beatorum caelitum catalogo adscripsit. Ex quo fama sanctitatis novensilis Beatae populique erga eam pietas magis magisque augescit. Et Deus, famulorum suorum iustus remunerator, novis patratis signis, eam amplius exaltare velle videtur.

Quapropter Rmus P. Augustinus a Virgine, Ordinis Excalceatorum Ssmae Trinitatis ac ipsius Causae Postulator legitime constitutus, vota quoque depromens Instituti Sororum Magistrarum a S. Dorothea Filiarum Sacrorum Cordium, cui Ecclesiasticae Hierarchiae populique postulatoriae litterae accedunt, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam XII suppliciter est deprecatus, ut Canonizationis Causa resumeretur. Itaque in Ordinario Sacrorum Rituum coetu die 20 Ianuarii anni huius habito, Emus ac Rmus Dominus Alexander Cardinalis Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit discutiendum: *An signanda sit commissio Reassumptionis causae praedictae Beatae, in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Revmi DD. Cardinales, sacris tuendis ritibus praepositi, audita eiusdem Cardinalis relatione, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Generali Promotore, attentis mature rebus expositis, rescribere censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse commissionem Reassumptionis causae Canonizationis Beatae Mariae Bertillae Boscardin, si Sanctissimo placuerit.*

Facta postmodum, die subsignato, Ssmo D. N. Pio Papae XII per infrascriptum Cardinalem relatione, Sanctitas Sua, rescriptum eiusdem

Sacrae Rituum Congregationis ratum habens, manu signare propria dignata est *commissionem reassumptionis causae Canonizationis eiusdem Beatae Mariae Bertillae Boscardin.*

Datum Romae, die 9 Martii 1953.

✠ C. Card. MICARA, Ep. Velitern., *Pro-Praefectus*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius*

II

ROMANA SEU ANAGNINA

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE DE MATTIAS, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM AB ADORATIONE PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. I. C.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Venerabilis Maria De Mattias, Instituti Sororum ab Adoratione Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. fundatrix, die 1 mensis Octobris, anno Iubilaei Maximi MCML, sollemnis Beatificationis honoribus est condecorata. Novae porro gratiae ac iterati favores necnon signa, quae miraculorum speciem prae se ferunt, a quampluribus fidelibus intercessione Beatae Mariae De Mattias impetrata, divinam voluntatem eandem Beatam ad summos altarium honores evehendi connotare videntur. Quare plures postulatoriae litterae Ssmo D. N. Pio Papae XII humillime porrectae sunt, ut huius Beatae canonizationis Causa apud S. Rituum Congregationem resumi queat inter quas Excmorum ac Revmorum Episcoporum Ferentini, Verulani, Aquinatensis, Sorani et Pontiscurvi, Anagnini nec non Episcopi Suffraganei Dioecesis Suburbicariae Praenestinae, quibus adiunguntur et preces Revmi Moderatoris Generalis Congregationis Pretiosissimi Sanguinis et Antistitae Generalis Instituti ab eadem Beata conditi.

Quare instante Revmo Augustino a Virgine, Ordinis Ssmae Trinitatis et Causae huius Postulatore legitime constituto, in Ordinario Sacrorum Rituum coetu di 20 Ianuarii anni huius habito, Emus ac Revmus Dominus Alexander Cardinalis Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit : *An signanda sit commissio reassumptionis Causae praedictae Beatae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi autem et Revmi DD.

Patres Cardinales, sacris tuendis ritibus praepositi, omnibus hisce perpensis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, rescribere censuerunt: *Affirmative, seu: signandam esse commissionem reassumptionis Causae huius, si Sanctissimo placuerit.*

Subsignata autem die Ssmo D. N. Pio Papae XII ab infrascripto Sacrae Rituum Congregationis Cardinali Pro-Praefecto facta relatione, Sanctitas Sua, eiusdem Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, *commissionem reassumptionis Causae Canonizationis B. Mariae De Mattias* Sua manu signare dignata est.

Datum Romae, die 9 Martii 1953.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Pro-Praefectus*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius*

III

MATRITEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE DESOLATAE TORRES ACOSTA, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM SERVARUM MARIAE INFIRMIS MINISTRANTIUM.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio reassumptionis causae Canonizationis praedictae Beatae in casu et ad effectum de quo agitur.

Beatorum caelitum honoribus Venerabili Dei Famulae Mariae Desolatae Torres Acosta die 5 Februarii 1950 solemniter conlatis, quibus sanctitas eius vitae, virtutes ac, eadem intercedente, mira signa a Deo patrata palam fuere dilaudata, factum est ut veneratio ac devotio in praedictam Beatam ubique augeretur et in dies augeatur. Favores inde et sanationes, miraculi praeseferentes notas, saepe impetratae feruntur et illius intercessioni adscribuntur. Iter itaque ad ulteriorem glorificationem patefieri videtur. Quam ob rem postulatoriae Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XII porrectae sunt litterae, ut eiusdem Beatae Causa Canonizationis apud S. Rituum Congregationem resumi possit.

In Ordinario igitur Sacrorum Rituum Congregationis coetu die 20 Ianuarii anni huius habito, instante Revmo P. Augustino a Virgine, Ordinis Excalceatorum Ssmae Trinitatis ac Causae huius legitime constituto Postulatore, subscriptus Cardinalis S. R. C. Pro-Praefectus et Causae Ponens seu Relator, dubium posuit disceptandum: *An signanda*

sit commissio reassumptionis causae praedictae Beatae in casu et ad effectum de quo agitur de eaque retulit. Emi ac Revmi Patres, sacris tuendis ritibus praepositi, omnibus mature perpensis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, ceterisque servatis de iure servandis, rescribere censuere : *Affirmative, nimirum : Signandam esse commissionem reassumptionis causae Canonizationis Beatae Mariae Desolatae Torres Acosta, Virginis, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem, subsignato die, Ssmo D. N. Pio Papae XII per infrascriptum Cardinalem relatione, Sanctitas Sua, rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, manu propria *commissionem reassumptionis causae Canonizationis eiusdem Beatae Mariae Desolatae Torres Acosta, Virginis,* signare dignata est.

Datum Romae, die 9 Martii 1953.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Pro-Praefectus*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius*

IV

ROMANA seu CORDURBEN.

CANONIZATIONIS BEATAE RAPHAËLAE MARIAE A SACRO CORDE IESU, VIRGINIS, FUNDATRICIS CONGREGATIONIS ANCILLARUM SSMI CORDIS IESU.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Venerabilem Dei Servam Raphaëlam Mariam a S. Corde Iesu, fundatricem Congregationis Ancillarum Ssmi Cordis Iesu, heroicum attigisse virtutum fastigium edixit Summus feliciter regnans Pontifex anno 1949, eamque, miraculis claram, superiore anno Beatarum Virginum Albo sollemniter adscripsit.

Anno autem ab eius Beatificatione nondum elapso, placuit Deo huius humillimae Famulae suae gloriam novis signis, eius intercessione obtentis, in dies amplius augere, ita ut via ad Canonizationem patefieri videatur.

Quare Revmus P. Raymundus Bidagor, S. I., Causae huius Postulator legitime constitutus, Ancillarum Ssmi Cordis vota depromens, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam XII supplex rogavit, ut Beatae Raphaëlae Mariae Canonizationis Causa resumeretur.

In Ordinario itaque Sacrorum Rituum Coetu die 17 elapsi mensis ad Vaticanum habito Emus ac Revmus Dominus Fridericus Cardinalis Tedeschini, Episcopus Tusculanus, Causae huius Ponens seu Relator, dubium posuit disceptandum: *An signanda sit commissio reassumptionis Causae praedictae Beatae in casu et ad effectum de quo agitur,* de eaque retulit. Emi autem ac Revmi Patres Cardinales, sacris tuendis ritibus praepositi, attentis expositis necnon Postulatoriis Litteris Eminentissimorum quorundam Patrum Cardinalium, Archiepiscoporum et Episcoporum plurimorum ac Revmi Praepositi Generalis Societatis Iesu universaeque Familiae Ancillarum Ssmi Cordis Iesu, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, ceterisque servatis de iure servandis, rescribere censuerunt: *Affirmative,* nimirum *Signandam esse commissionem reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Raphaëlae Mariae a S. Corde Iesu, si Sanctissimo placuerit.*

Facta demum, subsignato die, Ssmo D. N. Pio Papae XII per infrascriptum Cardinalem relatione, Sanctitas Sua, rescriptum Emorum Patrum ratum habens, Sua manu *commissionem reassumptionis Causae Canonizationis eiusdem Beatae* signare dignata est.

Datum Romae, die 21 Aprilis 1953.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Pro-Praefectus*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

V

ROMANA seu VITERBIEN.

CANONIZATIONIS BEATAE ROSAE VENERINI, VIRGINIS, FUNDATRICIS MAGISTRARUM PIARUM.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Beatorum Caelitum ordinibus sollemni ritu adscripta fuit superiore anno Venerabilis Dei Famula Rosa Venerini, Magistrarum Piarum fundatrix. Eius autem sanctimoniae famam, in dies crescentem, Deus adhuc comprobare videtur caelestibus signis, eadem intercedente, patratis. Quapropter Episcopi et Archiepiscopi haud pauci, fidelium quoque vota expromentes, ad Sanctitatem Suam fervidas direxerunt preces per Po-

stulatorias Litteras, deprecantes ut commissionem reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Rosae Venerini signare benigne dignaretur.

Instante igitur Revmo P. Carolo Miccinelli, Societatis Iesu, Causae huius Postulatore legitime constituto, Emus ac Revmus Dominus Alexander Cardinalis Verde, eiusdem Causae Relator, in ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, dubium posuit disceptandum: *An signanda sit commissio reassumptionis Causae praedictae Beatae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Revmi Patres Purpurati, sacris tuendis ritibus praepositi, post ipsius Cardinalis Ponentis relationem, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, omnibus rite discussis ac perpensis, rescribendum censuerunt: *Affirmative*, nempe *Signandam esse commissionem reassumptionis Causae, si Sanctissimo placuerit.* Die 17 Martii 1953.

Facta autem Beatissimo Patri ab infrascripto Cardinali, die subsignata, relatione, Sanctitas Sua, Emorum Patrum rescriptum ratum habens, *commissionem reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Rosae Venerini*, propria manu signare dignata est.

Datum Romae, die 21 Aprilis, anno Domini 1953.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Pro-Praefectus*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius*

ACTA OFFICIORUM

SEGRETERIA DI STATO

Sua Santità Pio XII, nell'Udienza del 15 Giugno 1953 concessa al sottoscritto Pro-Segretario di Stato della medesima Santità Sua per gli Affari Ordinari, Si è degnata di istituire la Pontificia Opera di Assistenza in Italia, con sede in Roma, approvandone e promulgandone l'unito Statuto, ed erigendo la stessa Pontificia Opera di Assistenza in persona giuridica.

G. B. Montini
Pro-Segretario di Stato
per gli Affari Ordinari

STATUTO
DELLA PONTIFICIA OPERA DI ASSISTENZA IN ITALIA

Titolo I
Pontificia Opera di Assistenza

Art. 1

La Pontificia Opera di Assistenza, istituita da Sua Santità Pio Pp. XII con Rescritto della Sua Segreteria di Stato in data 15 Giugno 1953, ha personalità giuridica.

Essa ha la sua sede in Roma.

Art. 2

L'alta direzione e la vigilanza della Pontificia Opera sono affidate dal Santo Padre a una Commissione Cardinalizia.

Art. 3

§ 1 - La Pontificia Opera promuove attività assistenziali e sociali in Italia, in conformità ai principii della carità evangelica e secondo le disposizioni della Santa Sede.

§ 2 – In particolare spetta alla Pontificia Opera studiare i problemi caritativi e assistenziali che, per la loro importanza e ampiezza interdiocesana o nazionale, superano i limiti delle singole Diocesi. Ne considera gli aspetti religiosi, morali, sociali, giuridici ed economici; ne promuove ed agevola la soluzione.

§ 3 – Compete altresì alla Pontificia Opera favorire la costituzione delle Opere Diocesane di Assistenza, di cui al Titolo II.

§ 4 – La Pontificia Opera svolge azione d'informazione e, con il consenso degli Ordinari, di coordinamento delle Opere Diocesane di Assistenza.

Art. 4

Gli Organi della Pontificia Opera sono:

1. il Consiglio,
2. la Giunta,
3. il Comitato Economico,
4. il Collegio dei Revisori dei conti,
5. le Delegazioni Regionali.

Art. 5

Il Consiglio si compone:

del Presidente, che è nominato dal Santo Padre per la durata di tre anni,

di un Vice-Presidente e di tre membri, nominati ogni tre anni dalla Commissione Cardinalizia con l'approvazione del Santo Padre,

di cinque membri cooptati, scelti ogni tre anni, con il benestare della Commissione Cardinalizia, tra i Delegati Regionali di cui all'art. 15, e precisamente: uno dell'Italia Settentrionale, uno dell'Italia Centrale, uno dell'Italia Meridionale, uno della Sicilia e uno della Sardegna,

del Delegato del Comitato Economico, ai sensi dell'art. 10, § 2.

Il Consiglio nomina un proprio Segretario.

Art. 6

Il Consiglio:

1. formula ogni anno il programma generale dell'attività della Pontificia Opera e stabilisce le iniziative da prendere ai sensi dell'art. 3,
2. studia i problemi concernenti l'attività della Pontificia Opera e delibera al riguardo,
3. esamina ed approva le relazioni del lavoro svolto dalla Presidenza e dalla Giunta, nonchè i piani di organizzazione e di assistenza

elaborati dalla stessa Presidenza e dalla Giunta, con la previa approvazione, per quanto riguarda l'aspetto economico, del Comitato Economico,

4. delibera in merito ai bilanci preventivi e consuntivi della Pontificia Opera, dopo averli sottoposti all'approvazione del Comitato Economico ai sensi dell'art. 11, n. 5,

5. nomina i Delegati Regionali ai sensi dell'art. 15, § 2,

6. stabilisce, su proposta della Presidenza, i temi di studio del Congresso Nazionale, di cui all'art. 14,

7. delibera circa la convocazione dei convegni nazionali o regionali di dirigenti delle Opere Diocesane di Assistenza.

Il Consiglio si riunisce ordinariamente ogni tre mesi.

Art. 7

§ 1 - Il Presidente:

1. rappresenta la Pontificia Opera,

2. mantiene i rapporti con le Autorità Ecclesiastiche e Civili,

3. sottopone all'approvazione della Commissione Cardinalizia il programma generale di attività e le iniziative della Pontificia Opera, nonchè le deliberazioni del Consiglio, ai sensi dell'art. 6,

4. cura l'attuazione delle deliberazioni del Consiglio,

5. convoca e presiede le riunioni del Consiglio, della Giunta e del Comitato Economico,

6. convoca e prepara il Congresso Nazionale, ai sensi dell'art. 6, n. 6, e dell'art. 14,

7. nei casi d'urgenza può, d'intesa con la Giunta, adottare provvedimenti, che dovrà sottoporre alla ratifica del Consiglio nella prima riunione successiva,

8. dirige, con l'approvazione della Giunta, gli Uffici della Pontificia Opera e ne nomina il personale,

9. svolge azione informativa, propulsiva e coordinatrice delle Delegazioni Regionali e ne vigila l'attività; riunisce, d'intesa con la Giunta, i Delegati Regionali ogni volta che lo ritenga necessario,

10. corrisponde con le Opere Diocesane di Assistenza, ai sensi dell'art. 3, §§ 3 e 4,

11. quando le circostanze lo richiedano, convoca con il consenso del Consiglio, e presiede i convegni nazionali o regionali di dirigenti delle Opere Diocesane di Assistenza; a tali convegni partecipano anche i Delegati Regionali.

§ 2 - Gli atti riguardanti contratti e obbligazioni, stipulati a nome

della Pontificia Opera, debbono, per la loro validità, entrare nell'ambito delle deliberazioni del Consiglio ed essere firmati congiuntamente dal Presidente del medesimo Consiglio e dal Delegato del Comitato Economico.

§ 3 – In caso di necessità o di impedimento, il Presidente è sostituito dal Vice-Presidente.

Art. 8

§ 1 – La Giunta si compone:

del Presidente del Consiglio della Pontificia Opera,

del Delegato del Comitato Economico,

e di tre membri scelti dal Consiglio tra i suoi componenti, con il benestare della Commissione Cardinalizia.

§ 2 – La Giunta nomina un proprio Segretario.

§ 3 – La Giunta si riunisce ordinariamente due volte al mese.

Art. 9

È funzione della Giunta coadiuvare il Presidente, in particolare:

1. nella elaborazione dei piani da sottoporre all'esame e all'approvazione del Consiglio,

2. nell'attuazione delle deliberazioni del Consiglio,

3. nella direzione degli Uffici e nella scelta del personale, ai sensi dell'art. 7, § 1, n. 8,

4. nella preparazione del Congresso Nazionale,

5. nella preparazione e nello svolgimento delle riunioni dei Delegati Regionali e dei convegni di dirigenti delle Opere Diocesane di Assistenza, a tenore dell'art. 7, § 1, n. 9 e 11.

Art. 10

§ 1 – Il Comitato Economico si compone:

del Presidente del Consiglio della Pontificia Opera,

e di otto membri nominati ogni tre anni dalla Commissione Cardinalizia con l'approvazione del Santo Padre.

§ 2 – Il Comitato Economico sceglie tra i suoi componenti, con il benestare della Commissione Cardinalizia, un Vice-Presidente, un Delegato e un Vice-Delegato.

Nomina un proprio Segretario.

§ 3 – Il Comitato Economico si riunisce ordinariamente una volta al mese.

Art. 11

§ 1 - Il Comitato Economico:

1. amministra il patrimonio della Pontificia Opera al fine di fornire i mezzi economici necessari per la sua attività,

2. riceve ed amministra le offerte e i soccorsi che pervengono alla Pontificia Opera,

3. delibera sui propri bilanci preventivi e consuntivi,

4. esamina i piani di organizzazione e di assistenza della Pontificia Opera, ai sensi dell'art. 6, n. 3,

5. approva i bilanci preventivi e consuntivi della Pontificia Opera, ai sensi dell'art. 6, n. 4,

§ 2 - È funzione del Delegato del Comitato Economico di eseguire le deliberazioni del Comitato stesso.

Art. 12

§ 1 - La rappresentanza del Comitato Economico spetta congiuntamente al Presidente e al Delegato.

§ 2 - In caso d'impedimento, il Presidente è sostituito dal Vice Presidente, e il Delegato da un Vice-Delegato.

§ 3 - Gli atti riguardanti contratti e obbligazioni, stipulati a nome del Comitato Economico, debbono, per la loro validità, essere contenuti entro l'ambito delle deliberazioni del Comitato stesso ed essere firmati congiuntamente dal Presidente e dal Delegato.

Art. 13

§ 1 - Il Collegio dei Revisori dei conti si compone di un Presidente e di due membri, nominati ogni tre anni dalla Commissione Cardinalizia con l'approvazione del Santo Padre.

§ 2 - È funzione del Collegio dei Revisori:

1. di verificare le scritture contabili e l'andamento amministrativo della Pontificia Opera,

2. di esaminare e di esprimere parere sui bilanci preventivi e consuntivi.

Art. 14

Almeno ogni tre anni la Pontificia Opera organizza il Congresso Nazionale, per studiare i più importanti e urgenti problemi concernenti l'attività caritativa-assistenziale.

Al Congresso partecipano di diritto, oltre i membri del Consiglio e del Comitato Economico e i Revisori dei conti, i Delegati Regionali e i dirigenti delle Opere Diocesane di Assistenza.

Art. 15

§ 1 – In ogni Regione Ecclesiastica è istituita una Delegazione Regionale della Pontificia Opera.

§ 2 – Le Delegazioni Regionali sono rette da Delegati nominati dal Consiglio della Pontificia Opera, con la previa approvazione degli Ordinari della rispettiva Regione.

§ 3 – I Delegati Regionali durano in carica tre anni.

Art. 16

§ 1 – Con l'approvazione degli Ordinari interessati, i Delegati Regionali:

1. studiano i problemi e i bisogni caritativi-assistenziali della Regione e propongono agli organi centrali della Pontificia Opera iniziative in proposito,

2. sono tramite, nelle rispettive Regioni, con le Opere Diocesane di Assistenza per l'attuazione dei piani caritativi-assistenziali interdiocesani o nazionali della Pontificia opera, ai sensi dell'art. 3, § 3, e dell'art. 7, § 1, n. 11.

§ 2 – I Delegati Regionali non hanno responsabilità amministrativa, nè economica.

TITOLO II

Opere Diocesane di Assistenza

Art. 17

§ 1 – In ogni Diocesi è costituita, possibilmente, l'Opera Diocesana di Assistenza, che dipende direttamente dall'Ordinario e svolge la propria attività sotto la di lui responsabilità.

Essa è collegata alla Pontificia Opera di Assistenza, a tenore dell'art. 3, § 4 del presente Statuto.

§ 2 – L'Opera Diocesana di Assistenza, in conformità alle disposizioni dell'Ordinario:

1. svolge attività caritative-assistenziali a vantaggio e nell'ambito

della Diocesi, seguendo, in quanto possibile, i criteri della Pontificia Opera di Assistenza,

2. studia, promuove, attua e coordina le varie iniziative di carattere caritativo-assistenziale richieste, a giudizio dell'Ordinario stesso, dalle particolari esigenze e condizioni della Diocesi,

3. collabora con la Pontificia Opera di Assistenza nell'attuazione delle iniziative interdiocesane e nazionali.

Art. 18

L'Opera Diocesana di Assistenza è retta da un Consiglio composto dal Presidente e da almeno due membri, nominati dall'Ordinario. Questi affida ad uno di essi, qualora non preferisca riservarlo a sè, l'incarico di tenere, nella qualità di suo Delegato, i rapporti con la Pontificia Opera, ai sensi dell'art. 3, § 4, dell'art. 7, § 1, n. 11 e dell'art. 16, § 1, nn. 1 e 2.

Art. 19

Nel costituire l'Opera Diocesana di Assistenza, l'Ordinario vorrà conformarsi, in quanto possibile, alle norme stabilite nel presente Statuto per la Pontificia Opera, relative alle competenze del Consiglio e del suo Presidente, alla validità dei contratti e delle obbligazioni, all'amministrazione dei beni, alla redazione e approvazione dei bilanci preventivi e consuntivi e alla revisione dei conti.

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PAG.

I. *Cajamarcensis - S. Francisci Xaverii.* – Decretum de territorii translatione. – 23 Ianuarii 1953. 562

II. *Nounensis - Gaoensis - Sikassensis.* – Decretum de mutatione finium. – 6 Martii 1953. 563

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Tarvisina.* – Decretum reassumptionis causae pro canonizatione Beatae Mariae Bertillae Boscardin, Instituti Sororum Magistrarum a S. Dorothea Filiarum Sacrorum Cordium. – 9 Martii 1953. 564

II. *Romana seu Anagnina.* – Decretum reassumptionis causae pro canonizatione Beatae Mariae De Mattias, fundatricis Instituti Sororum ab Adoratione Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. – 9 Martii 1953. . . 565

III. *Matriten.* – Decretum reassumptionis causae pro canonizatione Beatae Mariae Desolatae Torres Acosta, fundatricis Instituti sororum Servarum Mariae Infirmis Ministrantium. – 9 Martii 1953. 566

IV. *Romana seu Corduben.* – Decretum reassumptionis causae pro canonizatione Beatae Raphaëlae Mariae a Sacro Corde Iesu, virginis, fundatricis Congregationis Ancillarum Ssmi Cordis Iesu. – 21 Aprilis 1953. 567

V. *Romana seu Viterbien.* – Decretum reassumptionis causae pro canonizatione Beatae Rosae Venerini, virginis, fundatricis Magistrarum Piarum. – 21 Aprilis 1953 568

ACTA OFFICIORUM

Segreteria di Stato. – Statuto della Pontificia Opera di Assistenza in Italia. 570

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
CITTÀ DEL VATICANO

BRUNO Card. IOSEPH

CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE

seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos data et in unum collecta, atque Romanorum Pontificum actis et Romanae Curiae decisionibus aucta

Vol. I – ab anno 1917 ad annum 1935, in-8° (pag. VIII-228). – L. 300 ($ 1).
Vol. II – ab anno 1936 ad annum 1950, in-8° (pag. VIII-120). – L. 300 ($ 1).

ORDO IN CONCILIO PLENARIO SERVANDUS

anno 1946, in-8° (pag. 75). – In Italia L. 150. Extra Italiam $ 0,50.

SACRA RITUUM CONGREGATIO

INDEX AC STATUS CAUSARUM

BEATIFICATIONIS SERVORUM DEI ET CANONIZATIONIS BEATORUM

KALENDIS IANUARII 1953

pp. 308 - Lib. 1500 ($ 2,60)

ORDO DIVINI OFFICII RECITANDI SACRIQUE PERAGENDI IUXTA KALENDARIUM UNIVERSALIS ECCLESIAE PRO ANNO DOMINI 1954

Summa diligentia ac claritate confectus, quotannis primis mensibus sequenti anno prodit, ut adiumento etiam esse possit Kalendaristis in iis Ordinibus conficiendis qui dioecesibus vel congregationibus usui sint.

In Italia Lit. 250 – Extra Italiam $ 0,40

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
CITTÀ DEL VATICANO

ESPLORAZIONI SOTTO LA CONFESSIONE DI SAN PIETRO IN VATICANO

Eseguite negli anni 1940-1949. Relazione a cura di B. M. Apollonj Ghetti – A. Ferrua S. J. – E. Iosi – E. Kirschbaum S. J. – Prefazione di Mons. L. Kaas Segretario Economo della Rev. Fabbrica di S. Pietro – Appendice numismatica di C. Serafini.

I. LA NECROPOLI — II. LA MEMORIA — III. LA BASILICA

Volumen I: *Textus* – pag. XIII et 278, cum 209 imaginibus diagrammatum ac phototypiis; ac praeterea cum 10 tabulis extra textum, quarum sex coloribus ornatae.
Volumen II: *Tabulae* CIX, quarum CIII phototypiae sunt, quae imagines photographicas referunt; VI vero diagrammata in replicatis foliis.
Duo volumina in folio (cm. 39×28) ex optima charta constant, ac linteo rubro, aureis decorato ornamentis, contecta sunt.
Pretium duorum voluminum: Lib. It. 45.000; extra Italiam $ 80, vel Lib. Angl. 32-0-0.
In libellarum Italicarum pretio expeditionis expensae non comprehenduntur, quae pro rerum adiunctis computantur.

RAFFAELLO
STANZA DELLA SEGNATURA
PRESENTAZIONE DI BARTOLOMEO NOGARA

Pagine 20 di testo con 6 illustrazioni in rotocalco in colore nero e 32 tavole in offset a 7 colori. Ogni tavola è applicata su un supporto di cartoncino del formato 33,5×43, schermato da una cornice dello stesso cartoncino, recante in basso a destra le chiavi pontificie decussate in rilievo a secco. Il tutto è raccolto in una artistica e solida cartella in mezza tela di lino grezzo.

Edizione nelle lingue francese, inglese, italiana, spagnola, tedesca

Peso Kg. 3,650 – Prezzo Lit. 12.000 o $ 19 o Lst. 7-8-9

LE SCULTURE DEL MUSEO GREGORIANO EGIZIO
CON PREFAZIONE DI BARTOLOMEO NOGARA

Vol. IX della Collezione «Monumenti Vaticani di Archeologia e d'Arte» — Un vol. in-4° (cm. 24×34) pp. VIII-172. Tav. LXXXIX, legato in tutta tela, peso Kg. 2,250. Prezzo Lit. 16.000 o $ 25 o Lst. 10.

Collectanea Biblica Latina, Vol. X.

LE PSAUTIER ROMAIN
ET LES AUTRES ANCIENS PSAUTIERS LATINS
Edition critique par DOM ROBERT WEBER

Lit. 2500 ($ 4,50.)